Nr. 26. Warszawa, dnia 24 lipca 1920 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 5 mk. Prenumerata kwartalna 50 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 10 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64.

Organizacja władz.

378.

OKÓLNIK L. 38641/20.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Na mocy art. 13 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r., o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. Praw Nr. 65, poz. 391), zarządza się, dla uzupełnienia postanowień §§ 30, 31, 33, 46, 50, 53 54, 58, 70, rozporządzenia wykonawczego do powyższej ustawy (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 6, poz. 113 z r. 1920), co następuje:

Jeżeli orzecznictwo w sprawach karnych o wykroczenia przeciw przepisom ustaw podatkowych i opłat skarbowych, tudzież akcyzowych i monopolowych, należy do kompetencji władz skarbowych (administracyjnych), to Urzędy Skarbowe podatków i opłat skarbowych, jakoteż Urzędy Skarbowe akcyz i monopolów państwowych, są powołane, jako wła-

dze skarbowe I instancji, do przeprowadzenia dochodzeń i do wydania orzeczenia karnego.

Izby Skarbowe orzekają w drugiej i ostatniej instancji, w razie wniesienia przez interesowaną osobę w terminie ustawą oznaczonym skargi (zażalenia, odwołania, rekursu) na orzeczenie karne Urzędu Skarbowego, o ile w sprawie karnej akcyzowej lub monopolowej uszczuplona lub na uszczuplenie narażona opłata skarbowa nie przekracza dowodnie kwoty tysiąc (1000) marek (opłata — nie kara), w sprawie karnej o podatek bezpośredni nie przekracza kwoty dwa tysiące (2000) marek, zaś w sprawach nałożenia grzywny porządkowej, za niewykonanie obowiązku ustawowego, nie przekracza ta grzywna kwoty 5000 (pięć tysięcy) marek.

Jeżeli uszczuplona opłata skarbowa, względnie grzywna porządkowa, przekracza wymienioną wyżej kwotę, to interesowana osoba ma prawo wnieść dalsze zażalenie do Ministerstwa Skarbu, na ręce właściwej Izby Skarbowej, w terminie, który jest ustawą wyznaczony do wniesienia skargi do II instancji. W takim wypadku, orzeczenie to powinno zawierać pouczenie o możności wniesienia dalszego środka prawnego w toku instancji, do Min. Skarbu. W tych samych granicach wolno Izbie Skarbowej, na prośbę interesowanej osoby, karę, względnie grzywnę zredukować, jeżeli zachodzą okoliczności, które zasługują na uwzględnienie (stwierdzone ubóstwo, ciężkie położenie ekonomiczne, niski poziom umysłowy obwinionego, sprawdzona niemożliwość posiadania wiadomości o przepisie ustawowym i t. p.).

Przeciw ostatecznemu orzeczeniu karnemu Izby Skarbowej nie przysługuje osobie interesowanej prawo wnoszenia dalszej skargi w toku instancji.

Władza niższej instancji, przedstawiając wskutek zażalenia, czy prośby, sprawę karną wyższej instancji, ma przesłać wszystkie akta przedmiotowe w oryginale z odpowiednim i umotywowanym wnioskiem.

Co do obowiązków urzędnika dla spraw karnych w Izbie Skarbowej (§ 50 rozp. wykon.) zaznacza się, że są one zarazem obowiązkami Izby Skarbowej, jako władzy nadzorującej i orzekającej w drugiej instancji.

Czuwanie nad biegiem spraw karnych skarbowych, winno polegać na zarządzeniu, aby Urzędy Skarbowe przesyłały Izbie Skarbowej w terminach, z góry oznaczonych przez Izbę Skarbową wykazy spraw, w których zostały wdrożone dochodzenia karne o wykroczenia przeciw przepisom ustaw podatkowych i opłat skarbowych, oraz akcyz i monopolów państwowych.

Urząd Skarbowy powinien w takim wykazie zaznaczyć, w jakiem stadjum każda sprawa karna się znajduje. Izba Skarbowa powinna dopilnować, aby sprawy karne były, jaknajprędzej ukończone i aby orzeczenia karne zostały wykonane. W tym celu należy zażądać co pewien czas od Urzędów Skarbowych sprawozdań i wyjaśnień, co do nieukończonych jeszcze spraw karnych.

Jeżeli wskutek zażalenia przedstawiono sprawę karną Izbie Skarbowej, to urzędnik dla spraw karnych je referuje, t. j. wygotowuje referat osnowy orzeczenia i oddaje go bezpośredniemu przełożonemu do zatwierdzenia, ewentualnie zarządza przedtem uzupełnienie dochodzeń przez podwładne Urzędy Skarbowe, tak, żeby orzeczenie drugiej instancji opierało się ściśle na obowiązujących przepisach i ustawach skarbowych. Osobiście przeprowadza dochodzenia ten urzędnik tylko wyjątkowo w wypadkach większej wagi, po porozumieniu się z Dyrektorem Izby Skarbowej.

Przed sądami występuje urzędnik dla spraw karnych, w charakterze świadka lub rzeczoznawcy, na żądanie władzy sądowej, o ile akcję cywilną w obronie interesów Skarbu Państwa objęła Generalna Prokuratorja Rzeczypospolitej Polskiej, w myśl Uchwały Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r., o rozpoczęciu czynności Prokuratorji Gen. Rzpp. Polskiej *) (Dz. Pr. Nr. 75, poz. 435 z r. 1919).

Jeżeli w myśl art. 2 tej Uchwały, Prokuratorja Gen. Rzpp. Polskiej, sprawy nie przejmuje, to wtedy urzędnik skarbowy dla spraw karnych występuje przed sądem w obronie interesów Skarbu Państwa.

Wskazane jest także rewidowanie spraw karnych, które prawomocnie zakończone zostały w Urzędzie Skarbowym. Chodzi tu o sprawdzenie, czy orzeczenie karne wygotowano należycie i prawidłowo, w myśl obowiązujących rozporządzeń i ustaw skarbowych.

Izba Skarbowa niezwłocznie wyda stosowne pouczenie podległym jej Urzędom Skarbowym.

Warszawa, dnia 7-go lipca 1920 r.

Minister Skarbu:

w. z. ( ) *R. Rybarski.*

Podatki bezpośrednie.

379.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu, dotyczące wymiaru i poboru państwowego podatku od nieruchomości w miastach.

Na zasadzie art. 12, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r., o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. Pr. p. Nr. 65, poz. 391), wprowadza się poniższe zmiany do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 34, poz. 273) w przedmiocie wymiaru i poboru państwowego podatku od nieruchomości w miastach.

Art. 1.

Ustanowione z mocy art. 1 wyżej powołanego rozporządzenia, komisje okręgowe w miastach, będących siedzibami Zarządów Skarbowych, względnie Delegacji Ministerstwa Skarbu na obszarze b. okupacji niemieckiej, ulegają skasowaniu, wzamian których, jakoteż na obszarze b. okupacji austrjackiej, ustanawia się takież komisje przy Izbach Skarbowych w miastach: Warszawie, Łodzi, Lublinie, Kielcach i Białymstoku.

Art. 2.

Art. 2 powołanego rozporządzenia z dnia 6 marca 1919 r. otrzymuje następujące brzmienie:

Komisja okręgowa do spraw państwowego podatku od nieruchomości w miastach składa się z Dy-

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 28, z dn. 27/IX 1919 r., poz. 402.

rektora Izby Skarbowej lub jego zastępcy, jako przewodniczącego, dwu członków od Ministerstwa Skarbu w osobach naczelników wydziałów Izby Skarbowej z nominacji Ministerstwa Skarbu, Prezydenta miasta, będącego siedzibą Izby Skarbowej lub jego zastępcy, Prezesa miejscowej dyrekcji szczegółowej towarzystwa kredytowego ziemskiego lub radcy tejże dyrekcji w Warszawie, Lublinie i Kielcach, oraz dyrekcji Piotrkowskiej w Łodzi i Łomżyńskiej w Białymstoku, kierownika miejscowej okręgowej dyrekcji robót publicznych lub jego zastępcy i trzech członków z pomiędzy płatników podatku i tyluż zastępców.

Art. 3.

Prawa i obowiązki wymienionych w art. 4 powołanego rozporządzenia prezesów Zarządów Skarbowych, względnie Delegacji Ministerstwa Skarbu przechodzą na Dyrektorów Izb Skarbowych, zaś inspektorów skarbowych na naczelników urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych. W miejsce określonych w tymże artykule Prezydentów miast wchodzą Prezydenci miast, wymienionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Art. 4.

Kompetencja, płynąca z mocy ustawy, bądź instrukcji w przedmiocie wykonania ustawy, przekazana w art. 14 powołanego rozporządzenia, Prezesom Zarządów Skarbowych, względnie Delegacji Ministerstwa Skarbu, służy nadal Izbom Skarbowym i Dyrektorom tychże; kompetencja zaś inspektorów skarbowych przechodzi na naczelników urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

Art. 5.

Moc art. 1 do 5, 13, 14 i 15 rozporządzenia z dnia 6 marca 1919 r. (Dz. P. P. Nr. 34, poz. 273) wraz z powyższemi zmianami rozciąga się niniejszem na obszarze b. okupacji austrjackiej.

Art. 6.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 28 czerwca 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *R. Rybarski.*

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 55, z dnia 15/VII 1920 r., poz. 343).

380.

USTAWA

z dnia 30 czerwca 1920 r. o ulgach w spłacaniu zaległych procentów od intabulowanych wierzytelności tudzież zaległych podatków i danin publicznych w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie.

Rozszerzenie stopnia pierwszeństwa prawa zastawu dla wierzytelności odsetkowych.

Art. 1. W razie dokonania przed dniem 1 lipca 1921 roku przybicia przymusowo sprzedanej nieruchomości, korzystają z równego pierwszeństwa z kapitałem (§ 216 ust. 2 o. e.) odsetki i inne powtarzające się należytości uboczne hipotecznie zabezpieczonych wierzytelności (dodatki na zarząd i t. p.), które nie zalegają dłużej niż 8 lat przed dniem dokonania przybicia. Z tego pierwszeństwa nie korzystają jednak odsetki i należytości uboczne, które w dniu 1 sierpnia 1914 r. zalegały już dłużej, niż trzy lata.

Umowna przemiana zaległości odsetkowych i kapitałowych na nową wierzytelność.

Art. 2. 1) Do dnia 30 czerwca 1921 r. włącznie można zaległe odsetki i inne powtarzające się należytości uboczne hipotecznie zabezpieczonej wierzytelności przemienić na podstawie umowy stron na wierzytelność kapitałową (kapitał odsetkowy) i dla niej zaintabulować prawo zastawu z pierwszeństwem równem temu, jakie ma wierzytelność główna. Postanowienie to nie ma zastosowania do odsetek i należytości ubocznych, które w dniu 1 sierpnia 1914 r. zalegały już dłużej niż trzy lata.

2) Kapitał odsetkowy nie powinien przewyższać sumy zaległości w odsetkach i należytościach ubocznych za 7½ lat. Kapitału odsetkowego nie wolno oprocentowywać wyżej, niż po 6 od sta, i spłacać go należy w annuitetach albo w równych ratach półrocznych lub rocznych. Okres umorzenia nie może trwać dłużej, niż dwadzieścia lat, a przy pretensjach, zaintabulowanych na nieruchomościach w tych gminach, w których sąd ma siedzibę, nie dłużej niż dwadzieścia pięć lat. Dłużnik nie jest obowiązany płacić wyższych rat na kapitał odsetkowy, aniżeli to wypada z planu umorzenia. W razie przymusowej sprzedaży nieruchomości kapitał odsetkowy staje się płatny.

Art. 3. 1) Przy pożyczkach annuitetowych można równocześnie z przemianą odsetek na kapitał odsetkowy na podstawie umowy stron także zaległe kwoty kapitału przemienić na nową wierzytelność kapitałową, którą w ten sam sposób jak kapitał odsetkowy należy hipotecznie zabezpieczyć, oprocentowywać i spłacać.

2) Wysokość przemienionej zaległości kapitałowej i odsetkowej należy podać oddzielnie. Równocześnie z wpisem nowego prawa zastawu dla przemienionej zaległości kapitałowej należy wykreślić dawne prawo zastawu w wysokości tej zaległości.

Przemiana zaległości odsetkowych i kapitałowych na nową wierzytelność na wniosek dłużnika lub wierzyciela.

Art. 4. 1) Jeżeli dłużnik wskutek wypadków wojennych nie mógł zapłacić w terminie odsetek od intabulowanej wierzytelności, a przy pożyczkach annuitetowych także zaległych rat kapitałowych, może sąd aż do dnia 30 czerwca 1921 roku włącznie na wniosek dłużnika lub wierzyciela pozwolić, aby zaległe odsetki i inne powtarzające się należytości uboczne przemieniono na wierzytelność kapitałową (kapitał odsetkowy) i aby dla niej zaintabulowano prawo zastawu z pierwszeństwem równem temu, jakie ma wierzytelność główna. Przepis ten nie ma zastosowania do odsetek i należytości ubocznych, które w dniu 1 sierpnia 1914 r. zalegały dłużej niż trzy lata.

2) Postanowienia art. 2 ust. 2 i art. 3 mają tu także zastosowanie.

3) Do rozstrzygania o wniosku powołany jest sąd, który jest właściwy do wykonania egzekucji co do zastawionej nieruchomości.

4) Jeżeli dłużnik, stawiając wniosek, nie wykazuje, że wierzyciel hipoteczny nań się zgodził, należy przed wydaniem rozstrzygnięcia przesłuchać wierzyciela (§ 56 o. e.). Koszta połączone z przesłuchaniem zwrócić ma

dłużnik wierzycielowi, chyba że dłużnik pozasądownie domagał się przemiany i wierzyciel odmówił temu żądaniu, chociaż widocznie było uzasadnione. Przed rozstrzygnięciem zaś o wniosku wierzyciela należy przesłuchać dłużnika (§ 56 o. e.), jeżeli to jest możliwe bez znacznej zwłoki.

5) Od uchwały, która dozwala przemiany zaległych odsetek na kapitał odsetkowy, dopuszczalny jest środek prawny tylko o tyle, o ile ona tyczy się oprocentowania i spłaty kapitału odsetkowego oraz kosztów postępowania.

6) Uchwałę wpisać należy z urzędu do księgi gruntowej.

7) Wniosek o przemianę przerywa przedawnienie.

8) Do postępowania wedle niniejszego artykułu mają zastosowanie przepisy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych.

Postanowienia wspólne.

Art. 5. Obok kwoty kapitałowej kapitału odsetkowego można przekazać z ceny licytacyjnej za nieruchomość zaległe odsetki i inne powtarzające się należytości uboczne, przypadające od wierzytelności głównej i od zaległych kwot kapitałowych, przemienionych na nową wierzytelność kapitałową, dalej od kapitału odsetkowego tylko w takiej kwocie, aby te odsetki i należytości uboczne razem z niespłaconą resztą kapitału odsetkowego nie przekraczały ośmiokrotnej wysokości rocznych odsetek i należytości ubocznych od kwoty wierzytelności głównej, która była intabulowana w czasie wpisania prawa zastawu dla kapitału odsetkowego.

Art. 6. Prawo zastawu dla kapitału odsetkowego gaśnie z upływem dwu lat od dnia, w którym uiścić należało ostatnią ratę annuitetową, albo ratę kapitału odsetkowego. Wygasłe prawo zastawu należy wykreślić z urzędu w księdze gruntowej.

Art. 7. O ile kapitał odsetkowy razem z niespłaconą resztą wierzytelności głównej i z doliczeniem zaległości kapitałowych, przemienionych na nową wierzytelność kapitałową, przewyższa intabulowaną kwotę wierzytelności głównej, nie może właściciel nawet wtedy rozporządzać prawem zastawu, zaintabulowanem jeszcze dla spłaconej części wierzytelności głównej, gdyby zresztą istniały warunki przeniesienia prawa zastawu na inną wierzytelność.

Art. 8. Umowy i dokumenty, mające za przedmiot przemianę odsetek i należytości ubocznych na kapitał odsetkowy i przemianę zaległości kapitałowych na nową wierzytelność kapitałową, tudzież odpowiednie wpisy hipoteczne, są wolne od należytości stemplowych i bezpośrednich.

Roszczenie uprzywilejowanego prawa zastawu dla podatków i danin publicznych.

Art. 9. Jeżeli według powyższych postanowień zachodzą warunki, pod któremi z ceny licytacyjnej danej nieruchomości można przekazać więcej niż trzyletnie zaległości w odsetkach z pierwszeństwem wierzytelności głównej, albo jeżeli zaległości odsetkowe przemieniono na kapitał odsetkowy za prawem zastawu, mającem pierwszeństwo wierzytelności głównej, w takich razach z ceny licytacyjnej danej nieruchomości należy przekazać podatki przypadające z tej nieruchomości, włącznie z podatkiem zarobkowym (§ 76, ust. 1 i § 123 ustawy z dnia 25 października 1896 r. Dz. Ust. P. Nr. 220) razem z dodatkami, należytości od przeniesienia prawa własności i inne z tej nieruchomości przypadające daniny publiczne, które według obowiązujących przepisów mają ustawowe prawo zastawu lub prawo pierwszeństwa, tudzież odsetki zwłoki od tych podatków i danin z pierwszeństwem, zastrzeżonem w § 216 ust. 1 L. 2 o. e., o ile nie zalegają dłużej niż ośm lat, licząc wstecz od dnia dokonania przybicia i jeżeli przybicia dokonano przed dniem 1 lipca 1921 r. Przy należytościach od przeniesienia prawa własności wystarcza, jeżeli ostatni krok egzekucyjny w celu ściągnięcia należytości przedsięwzięto nie wcześniej, niż ośm lat przed dniem przybicia, chociażby po upływie czasu, do którego prawo pierwszeństwa zresztą jest ograniczone.

Art. 10. Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1920 r. Wykonanie jej poleca się Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu, którzy władni także będą przedłużać drogą rozporządzenia terminy końcowe w art. 1, 2, 4 i 9 niniejszej ustawy oznaczone.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów:

(—) *Wł. Grabski.*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:

(—) *Dr. J. Morawski.*

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 52 z dn. 1 lipca 1920 r., poz. 319).

381.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu w przedmiocie trybu pobierania podatku zasadniczego od zwierząt gospodarskich.

Na mocy art. 1184 i 1185 Ustawy Lekarskiej (tom XIII Zbioru Praw Rosyjskich, wyd. 1905 r.) zarządza się, co następuje:

Art. 1. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 8 marca 1920 r., w przedmiocie ustanowienia norm dla wymiaru podatku zasadniczego od zwierząt gospodarskich na rok 1920 (Dziennik Ustaw Nr. 23, z dnia 17 marca 1920 r., poz. 138) podatek ten ma być pobierany za rok 1920 w następującym wymiarze:

a) za konie, w wieku powyżej 2½ roku po 6 mk. od sztuki; konie poniżej 2½ roku są wolne od podatku;

b) za buhaje, woły, krowy i jałownik, w wieku powyżej 6 miesięcy, po 5 mk. od sztuki;

c) za cielęta, w wieku ponad 4 tygodnie, do 6 miesięcy, po 1 marce od sztuki; cielęta poniżej 4 tygodni są wolne od podatku;

d) za owce i kozy, w wieku powyżej 6 miesięcy, po 1 marce od sztuki; młodsze sztuki nie podlegają opodatkowaniu;

e) za świnie, w wieku ponad 4 miesiące, po 4 marki od sztuki.

O obowiązku podatkowym decyduje wiek zwierząt w dniu spisu.

Art. 2. Podatek powyższy pobierany będzie na rzecz Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Niezależnie od tego, powiatowe związki komunalne, w myśl art. 8 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., o skarbowości powiatowych związków komunalnych (Dz. Pr. Nr. 14, z dnia 8 lutego 1919 r., poz. 151) mają prawo ustanawiać podatki od zwierząt gospodarskich na mocy specjalnych statutów powiatowych.

Podatek ten pobierany będzie wraz z podatkiem państwowym.

Art. 3. Posiadacze zwierząt gospodarskich winni w terminach, ustanowionych przez właściwych starostów, w miastach: Warszawie, Łodzi i Lublinie, przez komisarzy rządowych zgłosić do urzędu gminnego (magistratu) ilość posiadanych zwierząt gospodarskich.

Art. 4. Do pobierania podatku zasadniczego państwowego (art. 1) i ewentualnego podatku, ustanowionego przez powiatowe związki komunalne (art. 2), powołani są wójtowie gmin (prezydenci i burmistrze miast) na podstawie specjalnych wykazów o stanie zwierząt gospodarskich, sporządzonych przez starostwo (komisarzy rządowych w miastach: Warszawie, Łodzi i Lublinie), przy współudziale państwowych lekarzy weterynaryjnych.

Tryb postępowania przy ściąganiu podatku unormowany zostanie w osobnem zarządzeniu.

Art. 5. Podatek określony w art. 2 ma być pobrany od właścicieli zwierząt najpóźniej do 1 listopada 1920 r.; od należności nieopłaconych w tym terminie oblicza się odsetki za zwłokę w wysokości 1% na miesiąc.

Art. 6. Podatek zaległy wraz z ewentualnemi odsetkami za zwłokę pobrany będzie w drodze egzekucji przez organa zarządu skarbowego.

Art. 7. Należności z tytułu podatku zasadniczego (art. 1) będą w powiatowych kasach skarbowych osobno księgowane (art. 2).

Art. 8. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub niewykonania zarządzeń władzy, opartych na jego podstawie, ulegną karom przewidzianym w art. 138 i 139 Kod. Karnego.

Za przekroczenie tego rozporządzenia uważane będą w szczególności zaniedbanie zgłoszenia, względnie niezgodne z prawdą zeznania co do ilości i jakości zwierząt podlegających opodatkowaniu, lub zatajenie.

Warszawa, dnia 22-go czerwca 1920 roku

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(--) *Bardel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *S. Wojciechowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

(Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 54 z dnia 9 lipca 1920 r. poz. 332).

382.

OKÓLNIK

w sprawie uzupełnienia postanowień §§ 30, 31, 33, 46, 50, 53, 54, 58, 70 rozp. wykon. do ustawy o tymcz. organizacji władz i urzędów skarbowych.

(patrz poz. 378 niniejszego numeru).

Monopol Spirytusowy.

383.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 18 maja 1920 r. co do ustalenia cen wódki na obszarze Województw Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego (Monitor Polski Nr. 116).

Ustanawia się z dniem ogłoszenia następujące ceny wódki w Rozporządzeniu *) z dnia 18 maja r. b., nieprzewidziane:

1) wódka 45° w naczyniach 3 litr. — 310 mk.;

2) wódka 45° do naczyń nabywców, za litr objętości — 100 mk.

Wydawanie do naczyń nabywców odbywać się może tylko na zarządzenie Dyr. Monop. Spirytusowego.

Warszawa, dnia 7-go lipca 1920 r.

Minister Skarbu:

w. z. ( ) *R. Rybarski.*

384.

OKÓLNIK L. 10096.

Do Izb Skarbowych.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 17. III. 1920 r. Dz. Urz. Ministerstwa Skarbu Nr. 13 (1920 poz. 171) z powodu podniesienia taryfy dróg żelaznych o 100%, podnosi się w tym samym stopniu, t. j. o 100% taryfy dodatków do cen sprzedażnych wyrobów monopolowych za przewóz z rozlewni do miejsc sprzedaży.

Odpowiednio do zarządzenia niniejszego należy uzupełnić niezwłocznie obwieszczenie w tym przedmiocie, jakie powinno znajdować się w każdem miejscu sprzedaży trunków, uprawnionym do pobierania od nabywców dodatków do cen sprzedażnych.

Warszawa, dn. 7 lipca 1920 r.

W zastępstwie Ministra Skarbu:

( ) *Rybarski.*

---

*) Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 20, z dn. 31/V 1920 r., poz. 301.

Przepisy celne.

385.

OKÓLNIK L. 7063/2.

Do wszystkich urzędów celnych w b. Królestwie Kongresowem, z wyjątkiem Łodzi i Warszawy.

Ministerstwo Skarbu otrzymało wiadomość, że Urzędy Celne przy wywozie za granicę marek polskich i niemieckich przez osoby prywatne, pomimo wyraźnego polecenia w każdem pozwoleniu Departamentu Kredytowego, że podlega ono zatrzymaniu przez urząd celny i zwrotowi temu Departamentowi nietylko nie zatrzymują tych zezwoleń, ani też nie unieważniają ich przez uczynienie odpowiedniej adnotacji, lecz nawet nie przeliczają wywożonych pieniędzy.

Skutkiem tego, jednostkom nieuczciwym, daje się możność parokrotnego korzystania z tego samego pozwolenia, nie mówiąc już o możności przewiezienia sumy znacznie wyższej, niż ta, na którą opiewa pozwolenie.

Wobec tego, poleca się urzędom celnym, aby przy wywozie zagranicę marek polskich i niemieckich, na podstawie pozwoleń Departamentu Kredytowego Ministerstwa Skarbu, dokładnie przeliczały wywożone sumy, same zaś pozwolenia bezwarunkowo zatrzymywały i po uczynieniu na nich odnośnych adnotacji przedkładały je Departamentowi Kredytowemu Ministerswa Skarbu (Warszawa, Nowy-Świat 69).

Warszawa, dnia 17 czerwca 1920 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

386.

OKÓLNIK L. 8807.

Do Dyrekcji Ceł w Poznaniu, Dyrekcji Skarbu we Lwowie, Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich w Wilnie, oraz do wszystkich urzędów celnych.

W myśl tymczasowej umowy między Rzeczpospolitą Polską, a wolnem miastem Gdańskiem, rozpoczął urząd celny w Gdańsku, przy współudziale polskich urzędników celnych z dniem 1 lipca 1920 r. czynności związane z odprawą zagranicznych towarów dla Polski.

Towary te będą przeto albo oclone w Gdańsku, albo też przekazywane do odprawy jednemu z wewnętrznych polskich urzędów celnych.

Towary, przeznaczone do przewozu (Tranzytu) przez polski obszar celny, mogą być przekazywane bezpośrednio do kolejowych granicznych urzędów celnych.

Wszystkie kolejowe urzędy celne mogą również przekazywać towary przeznaczone do wywozu bezpośrednio gdańskiemu urzędowi celnemu.

Warszawa, dnia 8 lipca 1920 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

387.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych na obszarze Małopolski, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym.

Moc obowiązującą ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 19 poz. 281 rozporządzenia, wydanego dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym, rozszerzam na obszar Małopolski z tą zmianą, że do udzielania zezwoleń w myśl przedostatniego ustępu tego rozporządzenia kompetentna jest Dyrekcja Skarbu we Lwowie, nie zaś Departament Ceł.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

Warszawa, dnia 12 lipca 1920 r.

Minister Skarbu:
w/z.
(—) *R. Rybarski.*

388.

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie wstrzymania wydawania pozwoleń na przywóz poszczególnych rodzajów towarów przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej.

Państwowa Komisja Przywozu i Wywozu w Warszawie, Oddziały Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu w Krakowie i we Lwowie, oraz Urzędy, wydające pozwolenia w zagranicznym obrocie towarowym, a zależne od państwowej Komisji Przywozu i Wywozu w Warszawie, nie będą odtąd udzielały pozwoleń w myśl art. 2 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 15 poz. 210) na przywóz przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej następujących towarów (oprócz towarów, wymienionych już w Obwieszczeniu, ogłoszonem w „Monitorze Polskim" Nr. 107 z dn. 14 maja 1920 r.):

Pozycja taryfy celnej:

Automobile osobowe (patrz Samochody osobowe).

Badjanek (patrz Korzenie).

159 p. 2. Broń palna i pneumatyczna, z wyjątkiem sprowadzanej przez władze wojskowe i policyjne.

5 p. 1 b 3. Cebula wszelka.

62 p. 5. Cebulki korzenie i bulwy roślin kwiatowych i dekoracyjnych.

Cynamon (patrz Korzenie).

17 p. 2. Cykorja palona.

Czapki nieprzemakalne (patrz Odzież).

5 p. 1 b i 3. Czosnek wszelki.

18 Uwaga. Esencja i ekstrakt z kawy.

178 p. 3a, b. Etykiety wszelkiego rodzaju, menus, zaproszenia.

217. Fajerwerki.

III Uwaga ogólna do poz. 183 — 209. Firanki, portjery, zasłony, story wszelkie.

Futerały (patrz Wyroby rymarskie).

Fuzje (patrz Broń palna).

Gałka muszkatołowa (patrz Korzenie).

195 p. 1, 197. Gaza jedwabna i półjedwabna, z wyjątkiem młynarskiej.

209 p. 1. Gorsety gotowe wszelkie, z wyjątkiem ortopedycznych.

Jedwabiu sztucznego wyroby (patrz Wyroby z jedwabiu sztucznego).

209 p. 2. Kapelusze, czapeczki, kryte tkaniną jedwabną i półjedwabną.

Kardamona (patrz Korzenie).

177 p. 3 c. Karty do gry.

18 Uwaga. Kawy essencja i ekstrakt.

17, 18 p. 3. Kawy surogaty, również mielone i prasowane.

209 p. 1a, b 205 p. 1a, b. Konfekcja drobna z materjałów jedwabnych i półjedwabnych, także dzianych, jak krawaty i t. p.

15 p. 1, p. 2, p. 3. Korzenie następujące: wanilja, szafran, cynamon, kardamona, kwiat i gałka muszkatołowa, badjanek, majeranek, także tłuczone, sproszkowane, z wyjątkiem przeznaczonych do przerobu farmaceutycznego.

Krawaty jedwabne i półjedwabne (patrz Konfekcja drobna).

195 p. 1, 197. Krepy jedwabne i półjedwabne.

Kwiat muszkatołowy (patrz Korzenie).

62 p. 4. Kwiaty i rośliny doniczkowe, dekoracyjne i t. p. z wyjątkiem leczniczych i przemysłowych.

78 p. 3. Lustra (zwierciadła) ozdobne, t. j. z upiększeniami i malowidłami; lustra (zwierciadła) wszelkie w ramach drewnianych, metalowych i t. p.).

Majeranek (patrz Korzenie).

24 p. 4. Marmolady z owoców i jagód.

23. Miód wszelki.

173 p. 10. Motocykle, cyklonetki i t. p.

57 p. 4 a. Nesesery podróżne.

Obicia (patrz Tapety).

209. Odzież, ubrania, czapki, palta, płaszcze — impregnowane i gumowe.

Ognie sztuczne (patrz Fajerwerki).

24 p. 5. Opłatki z mąki.

177 p. 6, 57 p. 3 i inne. Oprawy introligatorskie do książek i albumów i t. p., skórzane, papierowe, z tkanin drewniane i t. p.

6 p. 1, 2 b, 4. Owoce i jagody świeże, solone, moczone, za wyjątkiem cytryn.

7. Owoce i jagody suszone wszelkie z wyjątkiem używanych do przerobu farmaceutycznego.

17. Palone żołędzie.

Palta gumowe i impregnowane (patrz Odzież).

48. Poduszki, pierzyny i materace wypchane.

24 p. 4. Powidła z owoców i jagód.

148, 215. Przedmioty wszelkie, jak wyroby skórzane, wyroby szczotkarskie, instrumenty optyczne i t. p. z częściami, ozdobami, dodatkami z metali szlachetnych, pozłacanemi i posrebrzanemi, albo z jedwabiu, perłowej masy, korali, szyldkretu, kości słoniowej, emalji, bursztynu, imitacji drogich kamieni i t. p. kosztownych materjałów.

Rymarskie wyroby (patrz Wyroby rymarskie, Szory).

173 p. 9. Samochody osobowe, całkowite lub rozebrane, z wyjątkiem autobusów (samochodów do zbiorowego przewożenia pasażerów).

35 p. 1, 2, 3. Sery wszelkie.

Siodlarskie wyroby (patrz Wyroby siodlarskie).

47 p. 3. Skórzane części ubrania (spodnie, kurtki, kamizelki z wszelkich skór).

Strzelby (patrz Broń palna).

17, 18 p. 3. Surogaty kawy, również mielone i prasowane.

Szafran (patrz Korzenie).

46 p. 2 a, b. Szczotki do użytku domowego wszelkie.

57 p. 5, b. Szory (uprząż) w całości ze skóry oraz wszelkie szory wykwintne.

177 p. 4. Tapety i obicia papierowe i szlaki do nich.

195 p. 1. Tiul jedwabny i półjedwabny.

Wanilja (patrz Korzenie).

57 p. 4 a. Wyroby rymarskie ze skóry następujące (oprócz wymienionych na liście poprzedniej): walizy, torby, przybory myśliwskie, futerały do aparatów fotograficznych, broni, instrumentów muzycznych i innych, sprowadzone bez aparatów, broni i instrumentów; paski skórzane i galanteryjne.

57 p. 4 a. Wyroby siodlarskie (siodła i t. p.) ze skóry z wyjątkiem sprowadzanych przez władze wojskowe.

Uwaga 5 ogólna do poz. 183 — 209, 195, 196, 197, 201, 205 p. 1a, b, p. 2a b, c, 209. Wyroby z jedwabiu sztucznego — wszędzie, gdzie jest mowa o wyrobach jedwabnych i półjedwabnych, należy również rozumieć takie same wyroby z jedwabiu sztucznego, z wyjątkiem wstążek (clonych podług poz. 195, p. 1 i 197).

171 p. 2, c, d. Zegarki kieszonkowe w kopertach platynowych, srebrnych albo w kopertach pozłacanych i posrebrzanych (z wyjątkiem mających złocone lub srebrzone części, jak uszka, główki i t.p.).

171. Zegary wygrywające melodje, wszelkie.

17. Żołędzie palone.

Powyższa lista nie dotyczy towarów, używanych, przewożonych przez pasażerów do własnego użytku, w ilościach, nie przewyższających ich potrzeby w drodze.

Ponadto odnośne władze mogą pozwalać na przywóz towarów, wymienionych na powyższej liście, w wypadkach przewidzianych w art. 10, 11 i 12 rozporządzenia z dnia 4 listopada 1919 roku o taryfie celnej (ruch przesiedleńczy, wyprawy ślubne, spadki, i t. p.).

Pozwolenia na przywóz wyżej wymienionych artykułów, wydane przed ogłoszeniem niniejszego obwieszczenia, po upływie terminu ich ważności nie będą prolongowane.

Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu ma prawo dozwolić na przywóz poszczególnych partji wyżej wymienionych towarów.

Warszawa, dnia 19 czerwca 1920 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) ***Henryk Strasburger.***

Minister Skarbu:
(—) ***Wł. Grabski.***

Minister Aprowizacji:
(—) ***St. Śliwiński.***

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. (—) ***Z. Chmielewski.***

(Monitor Polski Nr. 154 z d. 12/VII 1920 r.).

Pożyczki państwowe.

389.

ODEZWA DO SPOŁECZEŃSTWA.

Każdy, kto zdolny do noszenia broni, zgłasza się dziś do służby na froncie. Ci, co zostaną w kraju, muszą pomóc do zwycięstwa. Setki tysięcy ochotników obronią nasze granice, gdy z kraju w ślad za nimi popłyną miljardy marek. Nie wystarczy zapał wojenny, gdy Skarb będzie pusty. Kto nie spieszy dziś z ofiarą mienia, niegodnym jest krwi przelanej w jego obronie. „Pożyczka Odrodzenia“ musi stać się pożyczką powszechną, obejmującą wszystkich żyjących na polskiej ziemi. Niechaj bogaci składają miljony, ubodzy tysiące, ale niech nikt się nie uchyla, lub nie próbuje wykręcić się drobnem odczepnem. Kto dzisiaj nie daje pieniędzy Państwu, ten jest jego wrogiem i zarazem wrogiem własnego mienia, bo tylko skuteczne zasilenie Skarbu Państwa uchroni prywatne majątki od wstrząśnień i ruiny.

Ministerstwo Skarbu przedłuża termin podpisywania Pożyczki Odrodzenia do 1 września bieżącego roku, by ją udostępnić tym wszystkim, którzy dziś jeszcze nie mogą w pełnej mierze wziąć w niej udziału. Ale nie wolno ani chwili się ociągać ze składaniem pieniędzy, nie wolno tego odkładać na później. Wzywam wszystkie Komitety propagandy po województwach, miastach i wsiach, by zdwoiły swoje wysiłki. Wzywam wszystkich bez wyjątku, by całym wysiłkiem poparli pożyczkę. W parze z mobilizacją wojskową musi iść mobilizacja finansowa społeczeństwa. Nietylko zaoszczędzone pieniądze muszą iść na pożyczkę, lecz również i to wszystko, co w spokojnych czasach mogłoby być na inny cel z korzyścią użyte. Potężne wojsko i potężny skarb zabezpieczą nas od wroga i wywalczą zwycięstwo.

Warszawa, dnia 10 lipca 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—)*R. Rybarski.*

Przepisy rachunkowe i kasowe.

390.

OKÓLNIK L. 60921/2238/20.

Do wszystkich Kas skarbowych.

Wobec mającego się rozpocząć w najbliższym czasie nowego poboru koni na potrzeby wojska, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby Kasy skarbowe, w myśl art. IX-go Rozporządzenia Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dn. 26 lipca 1919 r. („Monitor Polski“ Nr. 182, z d. 14 sierpnia 1919 r.) oraz Rozporządzenia Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lipca 1920 r. („Monitor Polski“ z dnia 14 lipca 1920 r. Nr. 156), przystąpiły niezwłocznie do wypłaty należności za pobrane konie na następujących zasadach:

§ 1. Na zasadzie porozumienia się Ministrów Spraw Wojskowych i Skarbu, ceny za pobrać się mające konie ustala się aż do odwołania w następujących wysokościach:

A. **Za konia kawaleryjskiego i artyleryjskiego:**

Kat. I-ej po mk. 35.000.— (trzydzieści pięć tysięcy marek);

Kat. II-ej po mk. 33.000.— (trzydzieści trzy tysiące marek);

Kat. III-ej po mk. 30.000.— (trzydzieści tysięcy marek).

B. **Za konia taborowego.**

Kat. I-ej po mk. 28.000.— (dwadzieścia osiem tysięcy marek);

Kat. II-ej po mk. 25.000.— (dwadzieścia pięć tysięcy marek);

Kat. III-ej po mk. 22.000. (dwadzieścia dwa tysiące marek);

przyczem za konie kawaleryjskie i artyleryjskie specjalnie dobre, wysoko-krwiste przewidziana jest 10% podwyżka cen ustalonych.

Za uździenice i postronki, z któremi pobierane będą konie, osobna dopłata nie jest przewidziana.

§ 2. Członkowie Komisji poboru koni, upoważnieni do podpisywania asygnacji za pobrane konie, złożą w kasach skarbowych, przed rozpoczęciem swych czynności, własnoręczne podpisy i odciski swych pieczęci, przy równoczesnem przedstawieniu legitymacji.

§ 3. Komisje poboru koni zawiadomią Kasy skarbowe, możliwie jaknajwcześniej jeszcze przed rozpoczęciem czynności poborowych o przypuszczalnej wysokości sumy, potrzebnej na wypłaty należności za mające się pobrać w danym okręgu konie, aby Kasy skarbowe miały możność uprzedniego zaopatrzenia się w niezbędny zapas gotówki.

§ 4. Komisje poboru koni wystawiać będą asygnacje za pobrane konie w miejscu swego urzędowania na blankietach asygnacji obecnie obowiązujących (wzór Nr. 9 do § 98-go instrukcji dla kas skarbowych) wyszczególniając w asygnacjach nazwy kas skarbowych, na które asygnacje będą wystawiane, nazwiska i imiona oraz miejsca zamieszkania osób, uprawnionych do podjęcia należnych kwot, sumy należne za pobrane konie, datę wystawienia asygnacji, oraz dział i paragraf budżetu, na jakie wymienione w asygnacjach sumy winne być zarachowane.

§ 5. Komisje poboru koni odsyłać będą asygnacje w dniu ich wystawienia do właściwych kas skarbowych, osobom zaś, od których zostaną pobrane konie, wręczać będą odcinki (talony) odnośnych asygnacji, zawierające te same dane, co i asygnacje.

§ 6. Kasy skarbowe wypłacać będą należności za pobrane konie zgłaszającym się z odcinkami asygnacji, na ogólnych zasadach, przewidzianych w artykułach 113 i 121 instrukcji dla kas skarbowych.

§ 7. Kasy skarbowe odsyłać będą odcinki opłaconych asygnacji do właściwych D. O. G.-ów, w myśl art. 121 powołanej instrukcji.

§ 8. Wszystkie wypłaty, dokonane z tytułu należności za pobrane konie, kasy skarbowe zarachowywać będą na Dział III § 2 budżetu kwiecień — grudzień 1920 r. Ministerstwa Spraw Wojskowych. Specjalne kredyty na wspomnianych działach budżetu otwierane nie będą.

§ 9. Kasy skarbowe w wypadkach, przewidzianych w § 117 instrukcji dla kas skarbowych, jak np. wynikłych wątpliwości, tak co do autentyczności przedkładanych odcinków, oraz ich treści, jako też

tożsamości ich posiadaczy, wstrzymywać będą odnośne wypłaty, starając się jednak, o ile możności, wyjaśniać jaknajrychlej te wątpliwości w porozumieniu z miejscowemi władzami wojskowemi i administracyjnemi.

Wreszcie Ministerstwo Skarbu przypomina brzmienie okólnika swego z dnia 19 czerwca 1920 L. 54461 w przedmiocie emisji biletów skarbowych i poleca zastosowanie § 2 powołanego okólnika przy dokonywaniu wypłat z tytułu poboru koni.

Warszawa, d. 14 lipca 1920 r.

W zastępstwie:

(—) *Minkowski.*

Sprawy walutowe.

391.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu o użyciu dawnych blankietów koronowych przy wypuszczaniu listów zastawnych i obligacyj przez instytucje kredytowe, działające na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Na zasadzie art. 2 i 21 Ustawy z dnia 24 marca 1920 r. (Dz. Ustaw R. P. z dnia 1 kwietnia 1920 r., Nr. 28, poz. 166) o ostemplowaniu i wymianie banknotów koronowych, emitowanych przez Bank Austrjacko-Węgierski, postanawiam co następuje:

Art. 1. Instytucje kredytowe na obszarze b. zaboru austrjackiego, emitujące listy zastawne i obligacje, mogą do czasu przygotowania blankietów, także po dniu 25 czerwca 1920 r., wydawać listy zastawne i obligacje wygotowane na blankietach dawnych, opiewających na walutę austrjacko-węgierską, z tem zastrzeżeniem jednak, iż na tych blankietach będą umieszczane napisy o przerachowaniu wartości imiennej listów zastawnych i obligacji na marki polskie, według kursu po 70 marek za 100 koron.

Napisy te będą wyciśnięte pieczęcią na pierwszej stronicy płaszcza (obligacji) tudzież na każdym kuponie o następującej treści: „W myśl Ustawy z d. 24 marca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 28, poz. 166) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 czerwca 1920 r., ważne na..... marek polskich".

Obok tekstu polskiego może być umieszczona pieczęć o równobrzmiącym tekście w języku, w którym dany list zastawny lub obligacja zostały wystawione.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Warszawa, dnia 22-go czerwca 1920 roku.

Minister Skarbu:

w/z.

(—) *Weinfeld.*

(Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 54 z dnia 9 lipca 1920 r. poz. 333).

392.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu komunikuje:

Na zasadzie ustawy z dn. 30 kwietnia r. b. (Dz. Ust. Nr. 38, poz. 219) Centralna Kasa Państwowa wypuściła w obieg serję I biletów skarbowych, w sumie ogólnej 2 miljardów marek polskich. Bilety są w odcinkach po 1.000 i 5.000 mk.

Przepisy o instytucjach bankowych.

393.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad znajdującym się w Polsce majątkiem Wołżsko-Kamskiego Banku Handlowego.

Na zasadzie art. 1 punktu 2 Dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. Nr. 21 1918 r. poz. 67) oraz na zasadzie art. 25 Dekretu Rady Regencyjnej z dn. 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem (Dz. Pr. Nr. 1 1918 r. poz. 1) ustanawiam zarząd przymusowy nad znajdującym się w obrębie Państwa Polskiego majątkiem Wołżsko-Kamskiego Banku Handlowego. Zarządcami przymusowymi nad majątkiem Warszawskiego oddziału tego Banku ustanawiam p. Józefa Karpowicza, zamieszkałego w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej 154, nad majątkiem zaś oddziału w Łodzi — p. Michała Żołtowskiego, zamieszkałego w Łodzi przy ul. Moniuszki.

Warszawa, dnia 5 czerwca 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *R. Rybarski.*

(„Monitor Polski" Nr. 157 z d. 15/7 1920 r.).

394.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie wydania przez Miejski Zakład Kredytowy w Krakowie obligów, na okaziciela opiewających, a to: listów zastawnych, obligacyj mieszkaniowych i obligcyj komunalnych.

Wydawać się mające przez Miejski Zakład Kredytowy w Krakowie, na mocy reskryptu Ministra Skarbu z dnia 6-go grudnia 1919 r. L. 84200/23113 obligacje mieszkaniowe, t. j. obligacje na okaziciela opiewające, zabezpieczone na wierzytelnościach, poręczonych przez Państwowy fundusz mieszkaniowy, oraz obligacje komunalne, opiewające na okaziciela, zabezpieczone na zobowiązaniach gmin miejskich, poręczonych przez Państwo Polskie, odpowiadają warunkom § 8 ustawy z dn. 27/XII 1905 r., Nr. 213, Dz. P. P. austr. i wskutek tego po myśli § 7 tejże usta-

wy mogą służyć do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, zakładów zostających pod nadzorem publicznym oraz kapitałów sierocych, fideikomisowych, depozytów, niemniej, jak i na kaucji wszelkiego rodzaju.

Warszawa, dnia 5 lipca 1920 r.

Minister Skarbu:

w. z. (—) *R. Rybarski.*

395.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu o użyciu dawnych blankietów koronowych przy wypuszczaniu listów zastawnych i obligacyj przez instytucje kredytowe, działające na obszarze b. zaboru austrjackiego.

(patrz poz. 391 niniejszego numeru).

Przepisy o stosunkach handlowych z zagranicą.

396.

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie wstrzymania wydawania pozwoleń na przywóz poszczególnych rodzajów towarów przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej.

(patrz poz. 388 niniejszego numeru).

Przepisy o służbie państwowej.

397.

OKÓLNIK L. 53626/20.

Do Panów Dyrektorów Izb Skarbowych w Białymstoku, Kielcach, Lublinie, Łodzi i Warszawie.

Celem ujednostajnienia postępowania przy sprawdzaniu i likwidacji rachunków kosztów podróży służbowych i przeniesień zarządza się, co następuje:

I. W sprawie rachunków kosztów podróży służbowych.

1) Rachunki kosztów podróży mają być sporządzone wedle dołączonego wzoru przez urzędnika, odbywającego podróż i przedstawione bezpośrednio przełożonej władzy najdalej do dni 10-ciu, licząc od dnia ukończenia podróży. W wypadkach, w których spełnianie urzędowej czynności jest połączone z ciągłem odbywaniem podróży służbowych (np. sekwestratorzy, młodsi uzrędnicy, pełniący czynności sekwestratorów, inspektorzy i kontrolerzy akcyzowi i t. d.), a sporządzanie rachunków z każdej odbytej podróży nastręczałoby szczególne trudności, mogą być rachunki kosztów podróży sporządzane za okres każdego miesiąca i przedstawiane bezpośrednio przełożonej władzy najdalej do dni 10 po upływie każdego miesiąca. Rachunki kosztów podróży, odbytych przez naczelników urzędów skarbowych, mają być w oznaczonym wyżej terminie przedstawiane właściwej Izbie skarbowej.

Przekroczenie oznaczonych wyżej terminów pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów odnośnej podróży służbowej. Rachunki przedstawiane po upływie terminu należy zwracać przedstawiającym je bez rozpatrzenia.

Prośby o uwzględnienie przekroczenia powyższych terminów z należytem umotywowaniem przyczyn takiego przekroczenia, należy kierować za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy do właściwej Izby Skarbowej, która w sprawach tych orzeka ostatecznie.

2) Rachunki kosztów podróży powinny być tak sporządzone, aby zawierały wszystkie niezbędne dla sprawdzenia dane, a mianowicie: imię, nazwisko i charakter służbowy funkcjonarjusza, nazwę i siedzibę urzędu zatrudnienia, krótki lecz dokładny przebieg całej podróży wedle dni, czas trwania podróży, t. j. podanie godzin rozpoczęcia i ukończenia, przy podróżach kołowych odległość w kilometrach, wreszcie szczegółowe cyfrowe zestawienie przypadających należytości.

3) Bezpośrednio przełożona władza funkcjonarjusza zaświadcza na rachunkach konieczność odbycia podróży służbowej i wysokość udzielonej zaliczki, przyczem przesyła je do 48 godzin od chwili otrzymania, właściwej Izbie Skarbowej do sprawdzenia.

Bez zaświadczenia władzy bezpośrednio przełożonej nie mogą być rachunki sprawdzane i likwidowane.

4) Do sprawdzania rachunków kosztów podróży służbowych powołany jest wydział ogólny właściwej Izby Skarbowej, o ile zaś chodzi o podróże Dyrektorów Izb i ich zastępców — Ministerstwo Skarbu.

5) Sprawdzanie rachunków kosztów podróży winno być dokonane najdalej w ciągu dni 14-tu od dnia otrzymania rachunku. Przy sprawdzaniu rachunków należy baczyć na to, czy wykazane w nich należytości odpowiadają obowiązującym pod tym względem przepisom i czy zostały one należycie obliczone i udokumentowane.

6) Izba Skarbowa czyni na rachunku poprawki czerwonym atramentem i na wolnem miejscu rachunku zamieszcza klauzulę, uwidoczniającą kwotę, na jaką rachunek sprawdzono i powody skreślenia lub nieuwzględnienia pewnych w rachunku wykazanych należytości, poczem albo zarządza wypłatę akceptowanej kwoty, albo też zwraca sprawdzone

rachunki urzędowi, który je przedstawił, do zarządzenia wypłaty, w myśl obowiązujących pod tym względem przepisów.

Sprawdzony rachunek winien być okazany funkcjonarjuszowi, który go sporządził, celem przejrzenia i umieszczenia podpisu swego i daty pod powołaną wyżej klauzulą Izby. Zarządzenie wypłaty winno nastąpić do dni 8 od chwili sprawdzenia, względnie otrzymania sprawdzonych rachunków.

7) Rekursy przeciw nieprzyznaniu zwrotu kosztów podróży, względnie skreśleniu pewnych wykazanych w rachunku należytości winny być wnoszone za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy do właściwej Izby Skarbowej, w terminie 14-to dniowym, licząc od dnia powiadomienia o decyzji. Izba Skarbowa albo załatwia te rekursy, jeśli żądania wnoszącego rekurs mogą być w zupełności uwzględnione, albo przesyła je do ostatecznej decyzji Ministerstwu Skarbu.

Wniesienie rekursu nie wstrzymuje wypłaty sprawdzonych należności.

8) Dyrektora Izby Skarbowej i Naczelników Urzędów Skarbowych I-ej instancji upoważnia się do wydawania w granicach wyznaczonych kredytów podwładnym urzędnikom zaliczek na koszta podróży, w wysokości 2/3 przypuszczalnych kosztów podróży i djet. Kwoty udzielonych zaliczek muszą być potrącone przy wypłacie należności za odnośną podróż. O ile udzielona zaliczka przewyższa kwotę ustalonych przez Izbę Skarbową, względnie Ministerstwo, należytości, należy zażądać niezwłocznego zwrotu reszty zaliczki, ewentualnie potrącić ją z poborów najbliższego miesiąca.

Władza zarządzająca wypłatę zaliczek, ma prowadzić dokładną ewidencję pobranych przez poszczególnych urzędników zaliczek w ten sposób, aby zawsze można było sprawdzić, czy i jakie sumy do zwrotu ciążą na rachunku każdego z urzędników.

II. Do sprawdzania i likwidacji rachunków, kosztów przeniesień mają zastosowanie określone pod I zasady z następującemi zmianami:

1) Rachunki winny być przedstawiane tej władzy, do której funkcjonarjusz został przeniesiony, najpóźniej do 30 dni, licząc od dnia zgłoszenia się do służby.

2) Zaliczki na koszta przeniesienia mogą być udzielane na rachunek tego urzędu, do którego funkcjonarjusz został przeniesiony, w wysokości należnych odnośnym funkcjonarjuszom ryczałtów na przenosiny przez kierownika dotychczasowej władzy (Dyrektor Izby, Naczelnicy Urzędów Skarbowych), za równoczesnem uwiadomieniem władzy, do której odnośnego urzędnika przenosi się o wysokości udzielonej zaliczki.

Warszawa, dn. 6 lipca 1920 r.

W zastępstwie:

(—) *Wyszatycki.*

WZÓR.

do L. 53626

RACHUNEK

kosztów podróży (przeniesienia)

(Imię i nazwisko) .... (charakter służbowy) .... (nazwa i siedziba Urzędu zatrudnienia) ....

Data i czas trwania podróży (ilość dni i godzin) godzina rozpoczęcia i ukończenia podróży	Dokładne opisanie podróży wedle dni	Ilość kilometrów względnie godzin przy podróży kołowej	Należytości																		Uwagi funkcjonarjusza, sporządzającego rachunek
			Djety		Ryczałt na przenosiny		koszta jazdy						Wydatki na dorożki		Wydatki na tragarzy		Koszta przewozu bagażu		Razem		
							koleją		statkiem		końmi										
			Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	
1	2	3	4																		5

Stwierdza się wykazany czas trwania i konieczność odbycia podróży służbowej z zaznaczeaiem, że na koszta podróży (przeniesienia) udzielono zaliczki .... mk. .... fen. ....

(Miejscowość) .... dnia .... 192.....

....

(podpis kierownika Urzędu)

(Miejscowość) .... dnia .... 192.....

....

(własnoręczny podpis sporządzającego rachunek)

Pieczęć

398.

OKÓLNIK L. 59850/20.

Do Panów Dyrektorów Izb Skarbowych, oraz do Pana Prezesa Dyrekcji Skarbu we Lwowie.

Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej na posiedzeniu, odbytem dnia 5 i 6 lipca 1920 r., wobec tego, że na skutek odezwy Rady Obrony Państwa szerokie koła urzędnicze zgłaszają zamiar wstąpienia w szeregi Armji Ochotniczej, uchwaliła:

1) zwrócić się do Rady Obrony Państwa z wnioskiem, aby art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. Dz. Pr. P. P. Nr. 59, poz. 357 normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszy państwowych podczas pełnienia służby wojskowej, określający wynagrodzenie urzędników na wypadek mobilizacji, względnie uzupełnienia do stanu wojennego—miał zastosowanie także do zaciągu ochotniczego;

2) że urzędnicy mogą być urlopowani przedewszystkiem dla wypełnienia obowiązku z bronią w ręku;

3) by w każdym urzędzie poddano rewizji wniesione już reklamacje i cofnięto te, które nie są bezwzględnie konieczne;

4) że w każdym urzędzie uwolnienia dla wstąpienia do armji mogą być ograniczone według uznania szefa w miarę wymogów konieczności utrzymania służby; dotyczy to w pierwszym rzędzie urzędów, mających bezpośredni związek z akcją wojenną lub o ile chodzi o fachowców, trudnych do zastąpienia;

5) by ze względu na powagę chwili zawiesić prawo do urlopów odpoczynkowych.

Podając do wiadomości Panów Dyrektorów i Pana Prezesa powyższe uchwały Rady Ministrów, ponieważ niezbędnem jest w tak poważnej chwili zabezpieczenie sprawności działania całego aparatu państwowego i wzmożenia wydajności pracy w szczególnosci zaś w resorcie Ministerstwa Skarbu, stanowiącego niejako drugą armję, od sprawności której zależy w dużej mierze zapewnienie armji walczącej na frontach wszystkich niezbędnych dla niej w tak ciężkiej chwili środków, zechcą Panowie Dyrektorzy i Pan Prezes przedłożyć Ministerstwu Skarbu (Departament Administracyjny) w niezawodnym terminie d o d n i 8-m i u od dnia otrzymania niniejszego reskryptu, imienne wykazy tych wszystkich pracowników skarbowych (urzędników, funkcjonarjuszy i woźnych) przy Władzach i Urzędach skarbowych, którzy są nie do zastąpienia i obecność których na miejscu urzędowania konieczną jest dla sprawności funkcjonowania dotyczącej władzy, względnie Urzędu.

Równocześnie z powyższymi wykazami należy przedłożyć Ministerstwu projekta niezbędnych zarządzeń celem zapewnienia szybszego załatwienia wszelkich spraw, dotyczących agend skarbowych i podniesienia wydatności pracy personelu.

Ci pracownicy, którzy nie będą zaliczeni do liczby niezastąpionych, a którzy pragną wstąpić w szeregi Armji Ochotniczej, winni uzyskać wpierw urlop na czas pełnienia ochotniczej służby wojskowej i w tym celu winni ci pracownicy przedkładać w drodze służbowej odpowiednie prośby, oraz pozostać na swem stanowisku służbowem, aż do rozstrzygnięcia dotyczącej prośby.

Do udzielania takich urlopów urzędnikom do włącznie VIII-ej kategorji płac wzgl. VIII-ej klasy rangi, tudzież funkconarjuszom i woźnym upoważnia się Panów Dyrektorów i Pana Prezesa we własnym zakresie działania, przyczem nadmienia się, że p r z e d e w s z y s t k i e m należy udzielać powyższych urlopów tym, którzy zamierzają wstąpić do Armji Ochotniczej d l a w y p e ł n i e n i a o b o w i ą z k u z b r o n i ą w r ę k u.

Udzielanie wspomnianych urlopów dla urzędników od VII-ej kat. płacy względnie VII-ej klasy rangi w górę należy do decyzji Ministerstwa Skarbu.

Wykazy pracowników czasowo urlopowanych z powodu ochotniczej służby wojskowej należy prowadzić w ścisłej ewidencji.

Przedłożone Ministerstwu wnioski reklamacyjne pracowników, powołanych do służby wojskowej, należy poddać rewizji i o ile odnośny pracownik jest do zastąpienia, należy donieść o tem Ministerstwu, powołując się na przedłożony wniosek reklamacyjny, a zarazem zwolnić takiego pracownika bezzwłocznie z obowiązków służbowych, jeżeli na mocy zezwolenia ze strony władz wojskowych otrzymał on odroczenie zgłoszenia się do służby wojskowej do czasu rozstrzygnięcia wniosku reklamacyjnego.

W końcu zechcą Panowie Dyrektorzy i Pan Prezes w myśl uchwały Rady Ministrów o zawieszeniu prawa do urlopów wypoczynkowych zarządzić b e z z w ł o c z n i e, aby ci pracownicy, którzy obecnie korzystają z urlopów wypoczynkowych, zgłosili się natychmiast do służby.

Odwołanie pracowników, będących na urlopie celem poratowania zdrowia pozostawia się uznaniu Panów Dyrektorów względnie Pana Prezesa.

Warszawa, dnia 10 lipca 1920 r.

W zastępstwie:

( ) *Dr. Wyszatycki.*

Przepisy emerytalne.

399.

USTAWA

z dnia 1 lipca 1920 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 65, poz. 392) o przyznaniu dla cywilnych emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych, kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jak też dla wdów i sierot po nich oraz księży emerytów nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego.

Art. 1. Ustęp b) art. 5 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 65, poz. 392) traci moc obowiązującą.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Wł. Grabski.*

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

(Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 54 z dnia 9 lipca 1920 r. poz. 328).

SPROSTOWANIE.

W Nr. 24 „Dz. Urzęd. Min. Skarbu" z d. 5/VII—1920 r. str. 475 w ogłoszeniu Stowarzyszenia Mleczarskiego w Godasiu zakradł się następujący błąd drukarski.

zamiast nieprawidłowo wydrukowanego „w Godasiu" powinno być „w **Podosiu**".

BILANS
Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej
(T Y M C Z A S O W Y)
dnia 10 czerwca 1920 r.

Stan czynny.		Stan bierny.	
Złoto i srebro dla Banku Polskiego:		Banknoty w obiegu	19.214.702.136.—
a) złoto	6.808.505.11	Rachunki bieżące:	
b) srebro	25.875.070.23	a) Skarbu Państwa	412.189.533.86
Pieniądze obce:		b) inne rach. bieżące	7.547.545.927.26
a) korony i ruble	630.013.805.71	Fundusze rezerwowe	16.383.642.70
b) inne pieniądze	54.642.102.72	Inne pasywa	4.465.523.737.74
Banki:			
a) banki niemieckie	437.093.384.49		
b) inne banki zagraniczne	726.400.097.38		
Niemiecka Komisja Odszkodowań i inne rachunki w likwidacji	25.213.281.46		
Weksle zdyskontowane	81.017.132.66		
Pożyczki:			
a) Skarbowi Państwa	24.375.000.000.—		
b) miastom	95.517.161.06		
c) osobom i firmom prywatnym	216.116.389.23		
Inne aktywa	4.982.648.047.51		
	31.656.344.977.56		31.656.344.977.56

Na poczet pożyczek, przejętych 11 d. listopada 1918 r., wpłynęło do dnia 10-go czerwca 1920 r. włącznie Mk. 98.002.983.54

Ilość rachunków przekazowych 2966

Obroty Izb Rozrachunkowych w Warszawie i Poznaniu od 1 I do 10/VI 1920 r. włącznie . . . Mk. 11.135.462.320.40

Naczelny Dyrektor: **Władysław Byrka.**

Główny księgowy: **Michał Gawroński.**

BILANS PIOTRKOWSKIEGO STOWARZYSZENIA ROLNICZO-HANDLOWEGO
w dniu 31 Grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY.		Rb. k.	STAN BIERNY.	Rb. k.
Kasa	33675.66		Kapitał Udziałowy	102511.55
Banki	75000.—	108675.66	„ Zapasowy	58033.94
Weksle		139804.—	„ Rezerwowy	84378.24
Odbiorcy		206777.63	Rezerwa należności wątpliwych	75844.92
Dostawcy		62021.89	„ procentów	16372.22
Korespondenci		580827.72	Odbiorcy	116503.20
Udziały w innych Przedsięb. i papiery %		30514.02	Dostawcy	498012.28
Bocznica kolejowa		28938.—	Korespondenci	1191001.51
Maszyny i narzędzia warsztatowe		89577.44	Akcepty	161047.61
Inwentarz żywy		28059.70	Obciążenia za żyro wekslowe	138788.30
Nieruchomości		251721.70	Kasa Przezorności	32447.80
Ruchomości		93680.99	Dywidenda	27632.86
Towary w magazynach i sklepie		975128.39	Kapitały Amortyzacyjne	72408.04
Sumy Przejściowe		9161.78	Czysty zysk	29906.45
		2604888.92		2604888.92

RACHUNEK STRAT i ZYSKÓW za 1919 rok.

	Rb. k.		Rb. k.
Koszty Handlowe	466521.79	Zysk brutto na towarach i sprzedaży sklepowej	564481.63
Procenty	50088.41	Dochód z domu (komorne)	588.08
Wydatki remontowe nowej posesji	2208.41	Zysk brutto na warszt. mechan.	8253.93
Amortyzacja	28710.75	Prowizje	4112.17
Czysty zysk	29906.45		
	577435.81		577435.81

Stan rachunków Banku Towarzystw Spółdzielczych

dnia 31 maja 1920 r.

Stan czynny:	Marki i fen.
Gotówka w skarbcu	15.169.430,68
„ „ Kasie Krajowej	13.171.145,22
„ „ Pocztowej Kasie Oszczędności	11.001.090,52
„ „ bankach miejscowych	876.559,86
Pieniądze zagraniczne	446.800,60
Papiery procentowe własne	2.810.604,68
Weksle zdyskontowane	28.044.955,55
Zastawy terminowe	3.729.950,79
Rachunki otwartego kredytu	13.602.650,48
Rachunki korespondentów:	
a) ich rachunki	44.628.797,28
b) nasze rachunki	7.023.415,16
Rachunki w likwidacji	603.749,30
Weksle, posłane do zainkasowania	6.281.975,66
Weksle inkasowe w portfelu	2.065.773,90
Nieruchomości	4.636.817,45
Koszty handlowe	1.634.810,08
Różne rachunki	676.618,—
Oddział w Wilnie	7.818.152,79
	164.223.298,—

Stan bierny:	Marki i fen.
Kapitał zakładowy	8.000.000,—
„ zapasowy	654.000,—
Rezerwa specjalna	170.000,—
Wkłady terminowe	8.524.786,15
„ czekowe	106157.459,01
„ oszczędnościowe	6.279.479,72
Rachunki korespondentów:	
a) ich rachunki	18.991.965,08
b) nasze rachunki	1.099.035,56
Rachunki w likwidacji	344.223.28
Weksle, złożone do zainkasowania	7,996.456,02
Nieopłacone przekazy	1.348.503,50
Niepodniesiona dywidenda	160.765,92
Procenty i prowizja	2.637.139,84
Podatki pobrane	12.135,23
Różne rachunki	1.847.348,69
	164.223,298,—

Sprawozdanie Stowarzyszenia Spożywczego „Sklep. Podlaski" w Zbuczynie

Bilans za rok operacyjny 1919 r.

STAN CZYNNY:				
Gotówka w kasie	Mk.	1909	fen.	04
Ruchomości	„	317	„	—
Nieruchomości	„	8100	„	—
Remanent towarów	„	13736	„	61
Udziały w instytucjach	„	1129	„	61
Inne należności	„	1585	„	55
Razem	Mk.	26777	fen.	81

STAN BIERNY:				
Udziały	Mk.	4512	fen.	50
Kapitał zapasowy	„	730	„	01
Kapitał rezerwowy	„	2296	„	82
Pożyczki	„	6263	„	
Kaucje	„	1274	„	40
Czysty zysk	„	11701	„	28
Razem	Mk.	26777	„	81

Rachunek Zysków i Strat za okres sprawozdawczy.

Koszta handlowe	Mk.	8436	fen.	06
Amortyzacja ruchomości	„	35	„	28
Straty na dłużnikach	„	35	„	48
Czysty zysk	„	11701	„	28
Razem	Mk.	20208	fen.	10

Zysk brutto na towarach	Mk.	20208	fen.	10
Razem	Mk.	20208	fen.	10

Stowarzyszenie spożywcze „Udziałówka" w Mrozach gub. Warszawska.

Rachunek Strat i Zysków za 1918 rok.

Koszty handlowe	Mk.	3450	fen.	81
Czysty zysk	„	9932	„	69
Razem	Mk.	13383	fen.	50

Pozostałość czystego zysku z r. zeszł.	Mk.	2098	fen.	01
Zysk brutto na towarach	„	11285	„	49
Razem	Mk.	13383	fen.	50

Bilans na dz. 1 stycznia 1919 r.

STAN CZYNNY:				
Gotowizna w kasie	Mk.	11609	fen.	36
Ruchomości	„	1076	„	67
Remanent towarów	„	14018	„	12
Biblioteka	„	435	„	10
Różni	„	4511	„	64
R-nek przechodni	„	205	„	—
Razem	Mk.	31855	fen.	89

STAN BIERNY:				
Udziały	Mk.	5756	fen.	30
Kapitał zapasowy	„	1336	„	55
Kapitał rezerwowy	„	5845	„	59
Różni	„	7693	„	93
Komisy	„	510	„	92
Biblioteka	„	779	„	91
Czysty zysk	„	9932	„	69
Razem	Mk.	31855	fen.	89

Tawarzystwo Akcyjne Polska Centrala Handlowa w Radomiu.

Trzecie roczne sprawozdanie za 1919 rok.

Stan czynny. Bilans Tow. Akc. Polskiej Centrali Handlowej w d. 31 grudnia 1919 r. Stan bierny.

Stan czynny	Kor.	h.	Stan bierny	Kor.	h.
I. Kasa.			I. Kapitał Akcyjny.		
Pozostałość gotówki w d. 31 XII 1919 . . .	136898	87	Suma kapitału w d. 31/XII 1919	270950	—
II. Ruchomości.			II. Kapitał Rezerwowy.		
Wąrtość ruchomości w d. 31 XII 1919 . .	187342	81	Saldo rezerwy zwyczajnej w d. 31 XII 1919 .	65751	07
III. Nieruchomości.			III. Amortyzacja Nieruchomości.		
Przy ul. Skaryszewskiej w Radomiu . . .	2016203	70	Przy ul. Skaryszewskiej w Radomiu	33356	80
IV. Towary.			IV. Banki.		
Wartość remanentów w d. 31/XII 1919 wg. spisu towarów	12580964	54	Salda ich należności w d. 31 XII 1919 . .	26304823	—
V. Banki.			V. Różni Wierzyciele.		
Salda naszych należności w d. 31/XII 1919 .	3234460	60	Salda ich należności w d. 31 XII 1919 . . .	5511466	35
VI. Różni Dłużnicy.			VI. Fundusz na różne cele.		
Salda naszych należności w d. 31 XII 1919 .	13414247	52	Fundusz na cele dobroczynne	5390	51
VII. Kaucje.			VII. Dywidenda.		
			Dywidenda nieodebrana 1917 18	14990	—
Salda Kaucji własnych w d. 31/XII 1919 .	783514	—	Zysk Netto	146904	31
	32353632	04		32353632	04

Winien. Rachunek strat i zysków za 1919 rok. Ma.

Winien	Kor.	h.	Ma	Kor.	h.
Przewozy prowizje i procenty	1630893	26	Zysk brutto ze sprzedaży towarów . .	4850085	37
Ubezpieczenia od ognia i kradzieży .	455734	18			
Koszty Handlowe	1367927	68			
Utrzymanie Hurtu i Składnic	1248625	94			
Zysk Netto	146904	31			
	4850085	37		4850087	37

B I L A N S

Warszawskiego Towarzystwa Kopalń Węgla i Zakładów Hutniczych.

w dniu 31 Grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY		Ruble i kopiejk
1. Pola kopalniane, prawa używalności górniczej i posiadłości	2865196.77½	
2. Kopalnie . . .	10512018.07	
3. Budynki mieszkalne .	870085.03½	
4. Wydatki na kopalnię Feliks	453755.98	
5. Cegielnia w trakcie budowy	72657.58	14773713.44
6. Sprzęty, utensylja, konie wozy i zaprzęgi . . .		280268.95
7. Remanent materjałów . .		1762799.42
8. Dłużnicy		12297750.33
9 Należności u Banków . .		127189 22
10. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa za n/akcepty . .		2314814.81
11. Papiery publiczne . .		97999 97
12. Gotowizna w Kasach Towarzystwa		77208.40
13. Spodziewane wpływy za r. 1919		636274.95
14. Wydatki na r-k 1920 roku .		113579.52
15. Depozyta . . .		596494.—
16. Kaucje		33278.37
17. Zyski i Straty 1918 r. .		322281.82
		33433653.20

STAN BIERNY	Rub. i kop.
1. Kapital wniesiony na akcje . .	6000000.—
2. Kapital zasobowy Towarzystwa .	1028014.17
3. Amortyzacja Zakładów . .	8561444.50
4. Rezerwy i kapitały z przeznaczeniem specjalnem	1980156.61
5. Wierzyciele	8187703.90
6. Likwidacja strat u skarbu Austro-Węgierskiego	1740010.92
7. Akcepty	2314814.81
8. Wydatki do spełnienia za 1919 rok	2065866.49
9. Wpływy do późniejszego rozrachunku	112000.—
10. Niepodniesione dywidendy od akcji	6887.50
11. Depozyta . . .	596494.—
12. Składający kaucje . .	33278.37
13. Zyski i Straty 1919 roku .	806981.93
	33433653.20

STAN RACHUNKÓW TOW. AKC. „WARSZAWSKI LOMBARD PRYWATNY“
30 kwietnia 1920 r.

STAN CZYNNY.	Marki	fen.
Kasa i instytucje kredytowe	144443	52
Zaliczenia	1301961	50
Papiery publiczne i		44
R. 5000 5% Asygn. Skarb. Polsk.	76146	
Wniosek członk. W. T. Wz. Kr.	6480	—
Procent od pożyczek	13736	49
Koszty licytacyjne	2342	50
Różni dłużnicy	4464	29
Ruchomości	6	48
Nowe arkusze kuponowe	783	—
Wydatki bieżące	160671	65
	1711035	87

STAN BIERNY.	Marki	fen.
Kapitał zakładowy	1080000	—
„ zapasowy	86000	—
Kasa Przezorności i Pomocy	46902	99
Różni wierzyciele	106406	91
Zobowiązania wekslowe	280000	—
Dywidenda niepodniesiona	62791	20
Sumy przechodnie	500	
Dochód	48434	77
	1711035	87

BILANS MIŃSKO-MAZOWIECKIEGO TOWARZYSTWA WZAJEMNEGO KREDYTU za 1919 rok.

RACHUNEK BILANSU w dniu 31 grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY:		Mk. f.
1. Kasa		28155.20
2. Papiery %-we i akcje		1080.—
3. Pożyczki:		
Na weksle: a) zabezp. hipot.	6474.16	
b) „ zastaw.	1000.—	
c) „ poręczeniem	56030.—	
d) na mocy zauf. osob.	1080.—	64584.16
4. Lokaty w Bankach		216.—
5. Różni dłużnicy		14791.36
6. Korespondenci „Nostro”		330.—
7. Ruchomości		1358.80
8. Weksle do inkasa		401.76
		110917.28

STAN BIERNY:	Mk. f.
1. Udziały	16633.11
2. Wkłady	37813.29
3. Różni wierzyciele	29261.91
4. Odsetki pobrane za rok następny	522.12
5. Niepodjęte odsetki od wkładów	1471.44
6. Udziały do wypłaty	2854.33
7. Redyskonto	21500.—
8. Podatek skarbowy 7½% od dochodu z lokat.	137.16
9. Komitenci.	401.76
Zysk czysty	222.16
	110917.28

RACHUNEK STRAT i ZYSKÓW za 1919 rok.

STRATY:	Mk. f.
1. Odsetki a) od wkładów i r-ków lakacyjn.	1847.89
b) od długów bankow. i redyskonta	375.65
c) prowizje	139.44
c) od Poż. Państw., wypł. wierzyc.	111.19
2. Koszty administracji i handlowe	8850.69
3. 10% umorzenia ruchomości	150.97
4. Wątpliwe należności odpisane na straty	6118.73
	11037.55
Zysk czysty za rok 1919	222.16
	28854.27

ZYSKI:	Mk. f.
1. Odsetki: a) od pożyczek	8758.73
b) od papierów %-wych	75.60
c) prowizje	1106.82
2. Z r-ku u Korespondentów „Nostro”	13.76
3. Pokrycie strat przez członków T-wa	18899.36
	28854.27

Stowarzyszenie Mleczarskie w Feliksinie.

Sprawozdanie za 1919 rok.

Bilans. Aktywa: Kasa mk. 80.17, nabiał mk. 10.28, ruchomości mk. 2143.10, dłużnicy mk. 250.—, strata mk. 7412.89, razem mk. 10914.16. Pasywa: udziały mk. 2161.90, wierzyciele mk. 5417.20, fundusz zasobowy mk. 3335.06, razem mk. 10914.16. Straty i zyski; dochód z nabiału mk. 11952.75, strata mk. 7412.89. Wydatki: Koszty administracji mk. 5644.25, umorzenie ruchomości mk. 470.—. inne mk. 13251.39.

Bilans Stowarzyszenia Pożyczkowego w Żelechowie,

na dzień 31 grudnia 1919 roku.

Stan Czynny. Lokaty mk. 129734 fen. 48. Papiery procentowe mk. 5400. Pożyczki mk. 468816 fen. 91. Towary mk. 17600. Majątek ruchomy i nieruchomy mk. 17200 fen. 89. Gotówka mk. 64981 fen. 81. Razem mk. 703734 09 fen.

Stan Bierny. Fundusz udziałowy mk. 45839 fen, 02. Fundusz zasobowy mk. 5313 fen. 43. Fundusze specjalne mk. 4916 fen. 16. Wkłady oszczędnościowe mk. 580353 fen. 62. Długi stowarzyszenia mk. 62685. Razem mk. 699107 fen. 23. A zatym czysty zysk wynosi mk. 4626 fen. 86.

Stowarzyszenie Mleczarskie w Trzebieszowie.

Sprawozdanie za 1919 rok.

Bilans. Aktywa: Kasa 3310.60 mk., zapasy nabiału mk. 5795.—,ruchomości mk, 4800, dłużnicy mk. 3375.28, zapasy z kosztów administr. mk. 933.50 razem mk. 18214.38. Pasywa: udziały mk. 1494.—, wierzyciele mk. 5232, fundusz zasobowy mk. 10372.36, zysk 1116.02 mk., razem mk. 18214,38. Straty i zyski; dochód z nabiału mk. 27015.16. Wydatki: koszty administrac.i mk. 22325.29, umorzenie ruchomości mk. 3059.85, umorzenie kosztów założenia mk. 514, zysk mk. 1116.02.

Podział zysku: do funduszu zasobowego mk. 616.02. na „Flotę Polską” mk. 500.

Tow. Akc. Wyrobów Bawełnianych Karola Scheiblera w Łodzi.

Bilans Towarzystwa na 31 grudnia 1916 r.

AKTYWA.

Grunta, budynki i maszyny	R.	21.218.022.50
Inwentarz i towary	„	2.001.065.09
Kasa	„	57.947.29
Dłużnicy, papiery procentowe i weksle	„	13.361.361.03
Straty za lata 1914, 1915 i 1916	„	1.673.290.43
	R.	38.311.686.34

PASYWA.

Kapitały: akcyjny, zapasowy i amortyzac.	R.	30.718.905.60
Obligacje i wierzyciele	„	7.592.780.74
	R.	38.311.686.34

Rachunek zysków i strat za rok 1916.

Wydatki	R.	1.535.499.88
Dochody	„	1.077.437.57
Straty za rok 1916	R.	458.062.31
Przeniesienie strat z r. 1914 i 1915	„	1.215.228.12
Niedobór do przeniesienia na rok 1917	R.	1.673.290.43

Bilans z rachunkiem zysków i strat zatwierdzony został przez Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów, odbyte w dniu 31 maja 1920 r.

Kupon dywidendowy za r. 1916 został unieważniony.

Stowarzyszenie Mleczarskie w Filipówce.

Sprawozdanie za 1919 rok.

Bilans. Aktywa: Kasa mk. 19452.30, nieruchomości mk. 1000. -, ruchomości mk. 1642.10, dłużnicy mk. 1225. , razem mk. 23319.40. Pasywa: udziały mk. 1565.08, wierzyciele mk. 3883.40, fundusz zasobowy mk. 17551.19, zysk mk. 319.73, razem mk. 23319.40. Straty i zyski; dochód z nabiału mk. 8682.61. Wydatki: Koszty administracji mk. 7730.58, umorzenie ruchomości mk. 632.30, zysk mk. 319.73.

Podział zysku: do funduszu zasobowego mk. 319.73.

Stowarzyszenie Mleczarskie w Gościewiczu.

Sprawozdanie za 1919 rok.

Bilans. Aktywa: kasa mk. 5591.91, nieruchomości mk. 6700, dłużnicy mk. 736.56, zapasy z kosztów administr. mk. 975, razem 14.003 mk. 47 fen. Pasywa: udziały mk. 1740.07, wierzyciele mk. 325.80, fundusz zasobowy mk. 11890.95. Zysk mk. 46.65, razem mk. 14003.47. Straty i zyski; dochód z nabiału mk. 6282.30. Wydatki: koszty administracji 6235.65 mk., zysk mk. 46.65.

Podział zysku: do funduszu zasobowego mk. 46.65.

Stowarzyszenie Mleczarskie w Lisim-Krzu.

Sprawozdanie za 1919 r.

Bilans. Aktywa: kasa mk. 2407.29 nabiał mk. 1081.50, nieruchomości mk. 800.— . ruchomości mk. 1092.—. dłużnicy mk. 250.—, razem mk. 5630,79. Pasywa: udziały mk. 2697.80, wierzyciele mk. 845.30, fundusz zasobowy mk. 1571.45, zysk mk. 516.24, razem mk. 5630.79. Straty i zyski; dochód z nabiału mk. 10586.14. Wydatki: koszty administracji 9511.90 mk. umorzenie ruchomości 558 mk., zysk 516.24 mk.

Podział zysku: do funduszu zasobowego mk. 516.24.

Stowarzyszenie mleczarskie w Lalinach.

Sprawozdanie za 1919 rok.

Bilans. Aktywa: kasa mk. 2117.03, nieruchomości mk. 1400.—, dłużnicy mk. 85.37, razem mk. 3602.40. Pasywa: udziały mk. 1989.36, fundusz zasobowy mk. 1302,86. zysk mk. 310.18, razem mk. 3602. 40. Straty i zyski; dochód z nabiału mk. 13061.60. Wydatki: koszty administracji mk. 12175.17, umorzenie nieruchomości mk. 576.25, zysk mk. 310.18.

Podział zysku: do funduszu zasobowego mk. 24,81, na flotę polską mk. 200.—, umorzenie długu Soboty mk. 85.37.

Towarzystwo Akcyjne Budowy i Eksploatacji Dróg Żelaznych Dojazdowych w Królestwie Polskiem.

Wyciąg ze sprawozdania za 1919 rok.

Rachunek zysków i strat.

Dochód	Mk.	1.814.923,
Rozchód	„	1.743.371,38
Zysk za 1919 r.	Mk.	71.551,62
Pozostałość zysku z 1918 r.	„	58.123,92
Razem	Mk.	129.675,54

Bilans na 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY:

Wartość linji głównej kolei Mareckiej	Mk.	1.484.086.
Rząd Rosyjski	„	664.753.39
Materjały	„	161.174.90
Kasa	„	209.840.52
Rachunek bieżący w domu bankierskim A. Goldfedera	„	84.550.78
Rachunek bieżący w Azowsko-Dońskim Banku Handlowym	„	18.499.64
Rachunek przekazowy w Banku Handlowym w Warszawie	„	24.088.54
Różni dłużnicy	„	132.902. —
Zaliczenia rozmaite	„	41.391.70
Papiery procentowe (własność kapitału zapasowego)	„	38.503.51
Kaucja	„	6.000.—
Budowa „Struga-Zegrze“	„	7.288.—
Studja nowych linji	„	36.985.—
Stowarzyszenie współdzielcze pracowników Kolei Mareckiej	„	5.000.—
	Mk.	2.915.963.98

STAN BIERNY.

Kapital Akcyjny	Mk.	2.160.000.—
Kapitał zapasowy	„	41.040.—
Kapitał rezerwowy na zakup taboru	„	200.000.—
Różni wierzyciele	„	5.949.25
Sumy przechodnie	„	65.708.92
A. Goldfeder	„	23.956.56
Dywidenda za 1914 r.	„	18.560.36
Dywidenda za 1918 r.	„	105.194.70
Kasa Przezorności pracowników	„	77.76.—
Nadpłaty	„	9.80.—
Amortyzacja kapitału budowlanego kolei Mareckiej	„	83.732.22
Podatek stemplowy	„	30.047.05
Podatek miejski	„	3.023.35
Rezerwa na spłatę należności spornych	„	48.988.47
Zysk za 1919 r.	„	129.675.54
	Mk.	2.915.963.98

Stowarzyszenie mleczarskie w Gołych-Łazach.

Sprawozdanie za 1919 rok.

Bilans. Aktywa: kasa mk. 8260.71, nabiał mk. 2144. , nieruchomości mk. 9649.15, ruchomości mk. 6756.10, dłużnicy mk. 18318.16, razem mk. 45128.12. Pasywa: udziały mk. 1793.29, wierzyciele mk. 34232.—, fundusz zasobowy mk. 9043.94, zysk mk. 58.89, razem mk. 45128.12. Straty i zyski; dochód z nabiału mk. 14931.08. Wydatki: koszty administracji mk. 13444.99, umorzenie ruchomości i nieruchomości mk. 1427.20, zysk mk. 58.89:

Podział zysku: do funduszu zasobowego mk. 58.89:

Stowarzyszenie mleczarskie w Giermanisze.

Sprawozdanie za 1919 rok.

Bilans. Aktywa: kasa mk. 4135.53, nabiał mk. 924. -, nieruchomości mk. 3476.—, ruchomości mk. 6533.40, razem mk. 15068.93. Pasywa: udziały mk. 2770. -, wierzyciele mk. 9924.15, fundusz zasobowy mk. 2008.71, zysk mk. 366.07, razem mk. 15068.9 . Straty i zyski; dochód z nabiału mk. 6972.50. Wydatki: koszty administracji mk. 4960.93, umorzenie ruchomości mk. 1645.45 zysk mk. 366.07.

Podział zysku: do funduszu zasobowego mk. 366 07.

Zarząd Tow. Akc. „Warszawski Lombard Prywatny“

stosownie do § 40 statutu, zawiadamia niniejszym p.p. Akcjonarjuszów że nadzwyczajne ogólne zebranie Towarzystwa odbędzie się 20 sierpnia b. r. o godz. 8 wieczorem w biurze Zarządu przy ul Marszałkowskiej № 151 z porządkiem dziennym:

1) Omówienie przyszłej działalności Towarzystwa.
2) Wybór Członków Zarządu na wakujące miejsca.

PP. Akcjonarjusze, zamierzający uczystniczyć w Ogólnem Zebraniu, zechcą złożyć najpóźniej w dniu 13 sierpnia r. b., w biurze Zarządu akcje lub kwity depozytowe, tak państwowych, jak również prywatnych instytucji kredytowych przez rząd zatwierdzonych.

WYCIĄG ZE SPRAWOZDANIA Tow. Akc. Handlowo-Przemysłowego „Ł. J. BORKOWSKI“ w Warszawie

za rok 1918-ty

Bilans na 31 grudnia 1918 roku.

STAN CZYNNY.

1) Majątek Towarzystwa:		
Nieruchomy	945.662,64	
Ruchomy	282.116,72	1.227.779,36
2) Do dyspozycji i zrealizowania:		
Gotowizna w kasach	183.714,55	
Weksle	4.375,15	
Zaliczenia Dr. Żel.	13.600,55	
Dłużnicy	3.236.840,18	3.438.530,43
Zapasy żelaza, wyrobów żelaznych, maszyn, art. techn. i różnych towarów	4.557.310,96	7.995.841,39
3) Zabezpieczenia:		
Depozyty i zabezp. otrzymane i wydane		834.208,44
		10.057.829,19

STAN BIERNY.

1) Niepodlegający wypłacie:		
Kapitał Zakładowy	3.000.000,—	
„ Zapasowy	320.329,97	
„ Rezerwowy	95.521,68	
„ Amortyzacyjny	282.325,01	
„ do rozporządzenia akcjonarjuszy	75.824,55	3.774.001,21
2) Do zapłacenia:		
Zabezpieczenia pracowników	75.695,98	
Długi hypoteczne	440.666,70	
Niepodniesiona dywidenda	937.180,—	
Wierzyciele	3.494.084,28	4.947.626,96
3) Zabezpieczenia:		
Depozyty i zabezpieczenia otrzymane i wydane		834.208,44
4) Zyski:		
Zysk za 1918-ty rok		501.992,58
		10.057.829,19

Rachunek Zysków i Strat za 1918 rok.

KREDYT.

Odzyskano od złych dłużników		229,78
Otrzymano zysku brutto na sprzedanych towarach		1.516.374,21
		1.516.603,99

DEBET.

Strata na złych dłużnikach	251.647,27	
Koszty handlowe i administracja	540.528,69	
Dyskonto i procenty	222.435,45	1.014.611,41
Czysty zysk za 1918-ty rok		501.992,58
		1.516.603,99

WYCIĄG ZE SPRAWOZDANIA Tow. Akc. Handlowo-Przemysłowego „Ł. J. BORKOWSKI“ w Warszawie

za rok 1919-ty

Bilans na 31 grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY.

1) Majątek Towarzystwa:		
Nieruchomy	1.383.411,58	
Ruchomy	327.007,82	1.7 0.419,40
2) Do dyspozycji i realizowania:		
Gotowizna w kasach	200.285,05	
Weksle	1.733,68	
Zaliczenia Dr. Żel.	16.956,04	
Dłużnicy	7.776.181,34	7.995.156,11
Zapasy żelaza, wyrobów żelaznych, maszyn, art. techn. i różnych towarów	9.114.502,74	17.109.658,85
3) Zabezpieczenia:		
Depozyty i zabezpieczenia otrzymane i wydane		786.951,14
		19.607.029,39

STAN BIERNY.

1) Niepodlegający wypłacie:		
Kapitał Zakładowy	3000.000,—	
„ Zapasowy	345.429,60	
„ Rezerwowy	174.203,83	
„ Amortyzacyjny	322.788,86	3.842.422,29
2) Do zapłacenia:		
Zabezpieczenia pracowników	118.322,74	
Długi hypoteczne	625.866,70	
Niepodniesiona dywidenda	885.645,—	
Wierzyciele	12.378.875,89	14.008.710,33
3) Zabezpieczenia:		
Depozyty i zabezpieczenia otrzymane i wydane		786.951,14
4) Zyski:		
Zysk za 1919-ty rok		968.945,63
		19.607.029,39

Rachunek Zysków i Strat za 1919 rok.

KREDYT.

Odzyskano od złych dłużników		13.538,52
Otrzymano zysku brutto na sprzedanych towarach		2.302.666,28
		2.316.204,80

DEBET.

Strata na złych dłużnikach	33.972,20	
Koszty handlowe i administracja	1.054.426,64	
Dyskonto i procenty	258.860,33	1.347.259,17
Czysty zysk za 1919-ty rok		968.945,63
		2.316.204,80

Zarząd Akc. T-wa fabryki cukru „CZERSK“

podaje niniejszem do wiadomości pp. akcjonarjuszów, że w dniu 7 sierpnia r. b. w sobotę o godz. 12 w południe odbędzie się w lokalu Zarządu w Warszawie Elektoralna 7

nadzwyczajne ogólne zebranie

akcjonarjuszów Towarzystwa, z następującym porządkiem dziennym:

2) Upoważnienie Zarządu do uzyskania kredytów hipotecznych.
2) Przeszacowanie majątku fabrycznego.
3) Zwiększenie kapitału.
4) Wnioski Zarządu.

Panowie Akcjonarjusze, którzy pragną wziąć udział we wzmiankowanym Zgromadzeniu, winni złożyć swe akcje lub odnośne bankowe kwity depozytowe w biurze Zarządu Czerska najpóźniej w dniu 31 lipca r. b.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. Miodowa 20. № 10352 1. VII., 3000.